

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Kebeș Alexei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2021, în cauza penală privind-l pe

COSTENCO Iurie XXXXX, născut la
XXXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.05.2019 – 12.01.2021;

Instanța de apel: 08.02.2021 – 26.05.2021;

Instanța de recurs: 10.08.2021 – 13.10.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 12 ianuarie 2021, Costenco Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, precum și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe termen de 3 ani.

S-a încasat din contul lui Costenco Iurie cheltuielile pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică în sumă de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 15.12.2018, aproximativ orele 09:15, de către colaboratorii IP Râșcani al DP mun. Chișinău, pe XXXXX, a fost stopat Costenco Iurie împreună cu Procopii Aureliu, care aveau un comportament suspect și fiind conduși la sediul IP Râșcani al DP mun. Chișinău, la Costenco Iurie a fost depistat și ridicat un pachetel de hârtie de culoare albă în care se afla o masă vegetală uscată, mărunțită de culoare galbenă cu miros specific, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-5848 din 04.01.2019, reprezenta cannabinoid sintetic MDMB (N)-2201 cu masa totală de

0,231 g, care se era componentă a grupeii de canabinoizi sintetici, analog al AB-Pinaca-CHM și se atribuia la substanțe psihotrope.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Kebeș Alexei în interesele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței în partea individualizării pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care a se stabili în privința inculpatului pedeapsă mai blândă cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii s-a indicat că instanța nu a ținut cont de circumstanțele reale și persoanele ale inculpatului și de faptul că acesta nu realizează în totalitate împrejurările cu referire la circumstanțele unei cauze judecate în privința sa.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2021, apelul avocatului Kebeș Alexei în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat. În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea pentru care a fost condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. La stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În acest sens, s-a stabilit că infracțiunea incriminată, în conformitate cu art. 16 Cod penal, se referă la categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiind comisă cu intenție directă de către persoana vinovată. Stabilind pedeapsa, instanța de judecată a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite și anume de amploarea și pericolul pentru sănătatea publică și conviețuirea socială pe care îl generează păstrarea și consumul de droguri. La caz, în conformitate cu prevederile art. 76 -77 Cod penal, careva circumstanțe atenuante și agravante nu au fost reținute.

Instanța de apel a reținut că solicitarea apărării privind stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal, nu poate fi reținută. Anume pedeapsa închisorii va executa scopul propus de legiuitor la art. 61 Cod penal.

Prin urmare, pedeapsa numită lui Costenco Iurie instanța de apel a considerat-o legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată, iar apelul a fost apreciat ca nefondat și pasibil de a fi respins.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Kebeș Alexei în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicitând a se considera depus în termen recursul, or, decizia a fost expediată în adresa avocatului doar prin poșta electronică la 23.07.2021. De asemenea, solicită rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în sensul corectării erorii de drept admise.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de fond nu a luat în calcul argumentele apărării și invocarea temeiurilor de drept ale apărării la adoptarea sentinței;

- inculpatul a fost condamnat prin sentința instanței de fond în baza unor aprecieri subiective, fără o argumentare juridică justă.

- deciziile instanțelor de fond sunt nejustificată, nu au suport fondat, nu sunt bazate pe o justificare concretă și necesară la înfăptuirea actului justițiabil;

- a avut loc o încălcare a drepturilor și intereselor inculpatului garantate de art. 6, art. 13 CEDO;

- s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal, prin urmare, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra*

inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Din actele cauzei se constată că avocatul Kebeș Alexei în numele inculpatului a depus recursul ordinar la data de **30.07.2021**, prin intermediul oficiului poștal.

Una din cerințele obligatorii la depunerea recursului ordinar se referă la respectarea termenului de declarare a acestuia de către titularii cererii respective. În corespundere cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel. Ca atare, termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În același context se relevă că, potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală: *„în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.”*

Din actele cauzei se constată că în cadrul examinării cauzei penale în instanța de apel, avocatul Kebeș Alexei a fost prezent la ședința din 26.05.2021 (f.d. 158-160), în cadrul căreia s-a emis dispozitivul deciziei și s-a anunțat data pronunțării deciziei integrale pentru **16.06.2020**. La pronunțarea deciziei motivate, inculpatul și apărătorul nu s-au prezentat (f.d. 106), copia deciziei fiindu-le expediată în adresa lor.

Recursul a fost expediat instanței de recurs abia la **30.07.2021**, astfel depășind termenul prevăzut de lege de 30 de zile pentru declararea acestuia.

Instanța de recurs menționează că, la pronunțarea hotărârii integrale legea nu solicită obligatoriu prezența părților, iar pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțarea hotărârii, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării, hotărârile fiind plasate pe portalul web al instanței de judecată, astfel devenind publice pentru toți. Călăuzitoare în acest sens este și practica judiciară, potrivit căreia s-a statuat că neprezentarea părților, care au fost legal citate la ședința de judecată, dar s-au eschivat de a se prezenta, termenul de atac și pentru acestea, oricum se calculează din momentul pronunțării hotărârii integrale.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul reține că, în cauza deferită judecătii, termenul de declarare a recursului a fost omis de către recurent, respectiv argumentele aduse de acesta în cererea de recurs nu vor fi preluate pentru examinare, partea fiind decăzută de dreptul de a exercita această cale de atac.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de avocatul Kebeș Alexei în numele inculpatului, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Kebeş Alexei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 26 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe *COSTENCO Iurie XXXXX*, ca fiind depus peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 19 noiembrie 2021.

Preşedinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO